

afgift, at jeg tror, at den maa siges ligefrem at være til Ginder for Kjøbstadens Handel, og hvor det derfor med Billighed fra Kjøbstadens Side kan forlanges, at den bliver fri for Afgiften, naar den vil betale, hvad Priskernes Udlægning og Pasning koster. Dette er f. Ex. Tilfældet med Nyborg, som ved sin Priskeafgift væsentlig bidrager til Beltlodseriets Opretholdelse. At der fastsættes en bestemt Tid, inden hvilken den skal være afløst, forekommer mig derimod ikke at være af stor praktisk Betydning; thi at Afgiften vil blive afløst paa de allerfleste Steder, derom nærer jeg ingen Tvivl. Der er imidlertid enkelte Steder, hvor Forholdene ere saa vanskelige, at det ikke vil være rigtigt at afløse. Jeg skal saaledes eksempelvis henvisse til Randers Fjord, hvor en overordentlig stor Strækning er afmærket med en stor Mængde Prikker. Her vilde det være ubilligt at paalægge Randers By alene at betale Priskeafgiften, fordi Randers Fjord ikke blot er Indløbet til Randers, men der paa flere Steder finder Afslibning og Ubløsning Sted til Landkommunerne. Der er et enkelt Løbseri, som Ministeren fremhævede ved Lovforslagets Forelæggelse, nemlig Nyord, og hvorom han sagde, hvad der ogsaa ses af Motiverne, at man foreløbig vil lade det ligge. Jeg vilde gjerne indlægge et godt Ord, ikke for Løbseriet, men for Farvandet. Det er et af de allervigtigste Gjennemfartsfarvande i Riget. For 5 Aar siden var det i et Aar blevet befaret af 5,400 Skibe, og Antallet af de Skibe, der befare det, er snarere i Tiltagende end i Aftagende. Det er Skibe, der fare i den indre Skibsfart, idet de fra Smaasterne gaa herigjennem for at komme ind til Kjøbenhavn. Skipperne paa disse smaa Skibe leve under et haardt Tryk af Forholdene. Deres Indtægter ere overordentlig smaa, idet de have en stærk Konkurrence at bestaa med Dampskibene. Det kunde for dem ved enkelte Leiligheder maasse være ret hensigtsmæssigt, at Farvandet var afmærket; men i Almindelighed ere de saa vel kjendte med dette Farvand, Farvandet er af en saadan Betskaffenhed, og deres Skibe ere saa smaa, at de ikke udsætte sig for nogen stor Ulempe ved at undlade at benytte Løds. Der er Xvangslobssning paa disse Steder, og den Afgift, de skulle betale, hver Gang de seile igjennem, er af en meget stor Betydning for de allerfleste af disse Skipperne. Den Kapital, der er Tale om at anvende, forekommer mig overfor disse Ulemper at være i Virkeligheden forsvindende, idet Afsløsningen efter en Beregning, Kommissionen har anstillet, kan ske for omtrent 80,000 Kr. en Gang for alle foruden en mindre aarlig Erstatning til nogle Enkelte. Det er for en Del af denne Betydning ikke nogen Sum, der er værd at tale om. Jeg tror ikke at seile ved at sige, at Regeringen og Rigsdagen have bevilget vistnok 10,000 Rd. endog for Afsløsningen af enkelte Prikker i Limfjorden, med hvilke der var forbundet en reel Ret for Gierne, og den Sinn, her

er Tale om i dette Farvand, forekommer mig at være forholdsvis lille i Sammenligning med den Sum, jeg nys nævnte som betalt for en enkelt Prisks Afsløsning. Jeg vilde derfor fra mit Standpunkt, og jeg tror at kunne sige, som Talsmand for alle de Smaastippere, der seile denne Del, sætte særdeles stor Pris paa, at Regeringen vilde fremkomme med et Forslag i denne Retning.

Talseren: Som det allerede er blevet bemærket om dette Lovforslag af den ærede sidste Taler, har det foruden den almindelige Interesse for vor Skibsfart ogsaa paa forskjellige Punkter en ikke ringe Kjøbstadkommunal Interesse, og det er den, der bringer mig til at gjøre et Par ganske korte Bemærkninger med Hensyn til enkelte Bestemmelser deri. Disse Bestemmelser ere netop de samme, som ere omhandlede af de to første ærede Talere, og jeg skal i saa Henseende begynde med ganske at slutte mig til de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den sidste ærede Taler, Formanden i den Kommission; som har været nedsat om denne Sag. Til hans Bemærkninger kan jeg i det Væsentlige slutte mig næsten med Hensyn til alle de Punkter, der have været Gjenstand for Debat mellem de Sagkyndige, som have udgjort denne Kommission. Det er navnlig Bestemmelsen i § 33, med Hensyn til hvilken der synes mig at være stor Uklarhed tilstede, nemlig Bestemmelsen om Slæbning af Bugserdampbaade, hvor det hedder, at Skibsførelsen ikke skal betale Lødspenge, naar han, uden at benytte Løds, lader sig bugseres af et Dampskib, forsaavidt dette ikke tjener som Løds for det slebte Skib. Dette sidste Spørgsmaal tror jeg, at det er umuligt at afgjøre i det konkrete Tilfælde; jeg tror ikke, det er muligt at afgjøre, hvorvidt Bugserdampbaaden tjener som Løds eller ikke tjener som Løds. I Reglen vil det jo ikke være af Hensyn til Lødspengene, at noget Skib tager Bugserbaad; thi Omkostningerne ved Bugserbaad ere jo saa mange Gange større end Lødspengene, at det ikke vil kunne være Bevæggrunden til at tage Bugserbaaden, at denne skal løbse; men i Virkeligheden vil det være Tilfældet, og det navnlig i alle Fjorde, at Bugserbaaden tillige tjener som Løds. At afgjøre i det konkrete Tilfælde, naar dette finder Sted, og naar det ikke finder Sted, tror jeg, som sagt, er umuligt. Det Heldigste vilde efter min Mening ganske vist være, at man overalt gjennemførte den simple Sætning, at, naar der ikke tages Løds, betales der ingen Lødspenge; men jeg indser meget vel, at det ikke godt lader sig gennemføre. Paa den anden Side kan man heller ikke paalægge alle Bugserbaade, som løbse, at betale Lødspenge, naar der ikke tages Løds — det vilde jo, som det er oplyst i Motiverne, hvad Sundet angaar, stride mod Traktater, der ere indgaaede —, men jeg vil henstille til d'Err., der nærmere faaer med denne Sags Behandling at gjøre, om man ikke kan gaa en Mel-